

Hajme vždy Korunu českou proti nepřátelům všem!

- CZ24 News | 5. června 2021

Parafrázovaná slova z rakouské císařské hymny jsem vybral záměrně. Historie naší měny se začala psát v roce 1892, tedy ještě za starého Rakousko - Uherska, kdy dosavadní rakouský zlatý nahradila rakousko-uherská koruna, a to v poměru 1:2. Proto se také někde lidově říkalo desetikoruně "pětka". Rakousko-uherská koruna byla navázaná na zlato, a to tak, že poměr zlata ke koruně byl stanoven na 3280 rakousko-uherských korun vyražených z 1 kg zlata (paradoxně rakousko-uherský zlatý byl předtím vázán na stříbro). Ze zlata se razily ale až mince od 10 korun nahoru, koruna, dvoukoruna a pětikoruna byly ze stříbra. Historie rakousko - uherské měny končí s koncem monarchie v roce 1918.

Naše nově vzniklá vlast, Republika československá, zůstala jako jediná z nástupnických zemí věrná názvu koruna (byť koruny mají vesměs monarchie, např. : Švédsko, Dánsko, Norsko), i když byly vlastenecké pokusy o změnu názvu koruny na frank, sokol, hřivnu nebo dokonce říp. Především díky ministru financí Aloisi Rašínovi (*1867 - +1923) si československá koruna také zachovala punc měny určené k teauraci. Ze stříbra byly raženy pětikoruny, desetikoruny a dvacetikoruny, zlaté mince první republika nerazila, pouze Kremnická mincovna razila tzv. dukáty. Rakousko přešlo v roce 1925 na šilink, Maďarsko v roce 1926 naopak na pengő, který se stal společně s výmarskou markou synonymem největší hyperinlace v dosavadních dějinách. Naši předci naopak v r. 1929 stanovili zlatý obsah koruny v relaci 1 Kč ku 44,58 mg zlata, kurz k americkému dolaru byl pak stanoven na 33,75 Kč za 1 USD. Později pak proběhla devalvace a zlatý obsah koruny byl snížen o 25 %. Inflaci měnoví odborníci udrželi na uzdě a meziválečná koruna jen kvetla.

S koncem první republiky v roce 1938 (respektive druhé republiky v roce 1939) přišel i konec

kvalitní československé měny. Definitivní konec meziválečné měny pak nastal s okupací zbytku Československa 15. března 1939 Německem, kdy byla zrušena Národní banka československá (31.03.1939). Byla založena Národní banka pro Čechy a Moravu a kurz protektorátní koruny byl stanoven oproti reálu 1:7 až 1:8 na 1:10 k říšské marce. Okupanty byl uloupen zlatý poklad o hmotnosti 45,5 t, protektorátní vláda a banka deponovaly naše zisky na žiro konto u Říšské banky v hodnotě 58 mld. korun atd. Válka přinesla nenahraditelné oběti na životech a nevyčíslitelné škody v hospodářství. Poválečné reparace nebyly dosud vyřešeny. Stříbrné a zlaté mince se samozřejmě za války nerazily, měď a nikl nahradil nekvalitní zinek, mincovalo se v Roudnici nad Labem.

S osvobozením v roce 1945 se obnovila i koruna československá a nahradila pět měn, které kolovaly na našem území. Nadále se nerazily stříbrné oběžné mince (stříbrné nominály z první republiky, tzn. mince v hodnotě 5, 10 a 20 korun platily teoreticky až do roku 1947, lidé je však stahovali z oběhu a tezaurovali). Nadále se ze stříbra razily jen pamětní mince, zlaté mince se nerazily vůbec (výjimečně dukáty).

Dnem 1.listopadu 1945 proběhla první měnová reforma, 1.6.1953 pak proběhla druhá a zvláště bolestivá měnová reforma. Tehdy byly do výše 300 Kčs měněny staré koruny za nové, a to v poměru 1:5, nad 300 Kč pak dokonce v poměru 1:50! Byl stanoven zlatý obsah 1 Kčs a to v hodnotě 0,123426 g ryzího zlata, což však bylo nereálné a v podstatě jen účetní vyjádření. Zajímavé je, že, byla v podstatě na 40 let odstraněna viditelná inflace a byly stabilizovány ceny základních potravin a výrobků na přibližně stejnou dobu a hodnotu. Koruna s motivem ženy sázející lípu platila a měla zhruba stejnou hodnotu 35 let! Měnové reformě z r.1953 se říkalo "velká peněžní loupež". Není ale stejnou loupeží každoroční inflace od roku 1990? Nekonečná, plíživá, mnohdy pádivá inflace má jediný cíl: okrást věřitele, tedy občany, ve prospěch dlužníka, tedy nynější České národní banky. Tuto "loupež" zmiňují například liberální ekonomové Jan Havel a Antonín Odehnal ve své knize *Peníze do kapsy* nebo americký ekonom Murray Rothbard v knize *Peníze v rukou státu* s další mnozí jiní ekonomové.

V tomto období "divokých devadesátých let" zmizel v podstatě i zbytek zlatého pokladu. Hodnota koruny oproti rakouskému a československému modelu z první republiky už od té doby není kryta zlatem, a to fakticky (jako za první republiky) a ani symbolicky (jako za socialismu). (Za socialismu se navíc často proklamovalo, že je koruna navíc kryta prací lidu). Koruna česká je nyní kryta, jako ostatní měny Mezinárodního měnového systému, světe div se, jen DLUHEM !. Koruna česká od roku 1993 (po rozdělení státu i koruny) je pak poslední etapou vývoje naší měny a od této doby také máme novou mincovnu v Jablonci nad Nisou. Razí se opět pamětní stříbrné mince, teď už ale v nominálu 200 a 500 Kč a razí se dokonce pamětní zlaté koruny v mincích v hodnotě 1000, 2.500, 5.000 a 10.000 Kč.

Udělejme vše pro to, abychom naší Korunu českou, a to zejména i v její hotovostní formě, zachovali pro generace další. Je to naše obrovská výhoda. Za její případný kurzový pokles ale naopak i za její kurzový růst můžeme jen my, občané České republiky správnou volbou spotřebitelských návyků a podnikatelským úsilím. Ne nadarmo Alois Rašín nabádal nekupovat zboží z dovozu. Jak o něm říká kronikář na webu valka.cz, cituji:

Byl mužem činu, který si nikdy na nic nehrál. Za největší zločin považoval nešetrnost. Velice se zlobil, že lidé kupují například pomeranče či jiné pochutiny z dovozu. Považoval to za rozmařilost. Ač byl sám dobře situován, byl vždy šetrný a střídmy. Jako politik nebyl zrovna milován. Nikdy se totiž nepodobal davům. Jeho hlavním politickým heslem bylo "Blaho republiky je nejvyšším zákonem". A tentýž autor pokračuje dále: Rašínova hospodářská politika byla rovněž směřována proti vlivu německého a rakouského kapitálu, který z hloubi duše nenáviděl. Díky jeho politice mělo Československo jako první stát ve střední Evropě již v roce 1923 pevnou a hodnotnou měnu. Rašín byl po celý svůj život přesvědčeným liberálem a stoupencem svobodné soutěže. Mezi jeho politické vzory patřil například [Oliver Cromwell](#). Naopak on sám může být považován za předchůdce takových politiků jako [Ronald Reagan](#) či [Margaret Thatcherová](#). Jeho vášnivým obdivovatelem byl například [Tomáš Baťa](#).

Při zachování Koruny české (proti cílům zavést "Panevropské" umělé Euro) neplatíme cizí, ale jen své dluhy. ČNB jako správce měny a cenové stability by měla především hájit hodnotu Koruny české a ne kalkulovat do svých prognóz v tzv. "inflačním cílení" postupné znehodnocování měny a vydávat to ještě za úspěch, že inflační hladinu drží pak následně v daném, mantinelu. ČNB nenaplnuje potom osvědčené heslo, že se s veškerým majetkem a zejména se svěřeným se má pracovat tak, jak by to měl konat řádný hospodář.

"Hajme vždy KORUNU ČESKOU proti nepřítelům všem!" (parafraze na část textu rakousko-uherské hymny) a hajme především i její hotovostní formu ! Korunu už máme skoro 130 let a jsme s ní spokojeni. České země, které daly Evropě a světu takové měny jako byl Pražský groš či Jáchymovský tolar (z jeho názvu vznikl název dolar) si to bezesporu zaslouží.

Autor: Břetislav Koláček

Zdroj: <https://zvedavec.org>